

Nr 60

Av herr Svenning m. fl., om bättre ljudisolering av bostäder.

(Lika lydande med motion nr 46 i Första kammaren)

Det är ett allmänt omvittnat faktum, att nutida bostäder i viss utsträckning är så dåligt ljudisolerade och så lyhörda att det kan vara svårt att av-göra om ett samtal förs hos grannen eller i den egna lägenheten. Följden kan bli nervösa besvär eller sammanbrott och att understundom bostäder, som godkänts av byggnadsnämnden, föranleder klagomål hos och underkännande av hälsovårdsnämnden. Och det blir ofta dyrbart att i efterhand rätta till förhållandena, säkerligen dyrare än om tillfredsställande ljudisole-ring genomförts redan vid byggandet. Ett rimligt krav är att de bostäder, som hädanefter kommer till stånd, samtliga är fria från det nu påtalade ly-tet redan vid inflyttningen. Enligt vår uppfattning bör snabba och effektiva åtgärder vidtas härför.

Orsakerna till missförhållandet kan i huvudsak sägas vara tre, nämligen otillräckligheten i byggnadsstyrelsens anvisningar (s. k. BABS), arbetsled-ningarnas bristande uppmärksamhet i samband med byggandet samt bygg-nadsnämndernas oförmåga att kontrollera ljudisoleringskravens uppfyllan-de.

Byggnadsstyrelsens anvisningar (BABS) av år 1960 anger krav på ljud-isolering för olika fall. Det har diskuterats huruvida dessa krav är tillräck-liga, men något slutgiltigt svar härpå torde inte ha lämnats. Däremot är det en uppenbar brist i BABS, att det inte finns några uppgifter om hur kon-trollen, dvs. ljudisoleringsmätningarna skall utföras. Inför den pågående omarbetningen av BABS 1960 torde hänsyn böra tagas till behovet av såda-na anvisningar.

Bristerna i samband med byggandet hänför sig till otillräckligt tätade springor och slitsar samt till montaget, varvid särskilt elementbyggeriet vi-sat sig medföra ljudisoleringssvårigheter. Arbetsledningarnas ansvar är här-vid mycket stort, och även byggnadsnämndernas kontroll synes böra skär-pas eftersom monteringsbrister kan göra i och för sig ljudisolerande kon-struktioner ineffektiva.

Den mest svärbemästrade frågan är emellertid kontrollen av ljudisole-ringen. Denna kontroll sker med hjälp av akustiska instrument, som är tämligen dyrbara och fordrar betjäning av ingenjörsutbildad personal. Frå-

gan är om byggnadsnämnderna har möjlighet att verkställa mätningarna i egen regi. Flertalet torde bli nödsakade att anlita konsult för ändamålet. Förbluffande är, att trots förefintligheten av bestämmelser ända fr. o. m. BABS 1950 om minsta akustiska isoleringseffekt hos väggar och bjälklag, än i dag praktiskt taget ingen akustisk ljudisoleringsskontroll företages på byggnadsstadiet. Man antager helt enkelt att enligt BABS i övrigt godkända konstruktioner även är ljudisolering. Därför aktualiseras frågan huruvida icke byggnadsnämnderna bör åläggas verkställa eller låta verkställa ljudisoleringsskontroll, åtminstone i form av stickprov, när fråga är om radhus samt två- och flerfamiljshus, genom tilläggsbestämmelse i byggnadsstadgan.

Nu förhåller det sig så, att hälsovårdsnämnden åtminstone i de största städerna under alla förhållanden måste ha fullständig uppsättning av akustiska instrument för att kunna bedöma om klagomål är befogade eller ej. Då kostnadsskäl kan tala mot att även byggnadsnämnden anskaffar dylika instrument, är det måhända lämpligt, att byggnadsnämnden träffar avtal med hälsovårdsnämnden om utförande av stickprovskontroll redan på byggnadsstadiet i de kommuner där hälsovårdsnämnden har förutsättningar härför.

Med stöd av det anförda hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om åtgärder till förebyggande av den vid inflyttningen i många fall bristfälliga ljudisoleringen av två- och flerfamiljsbostäder samt radhus.

Stockholm den 16 januari 1964

Eric Svenning

Anna-Greta Skantz

Erik Adamsson

Hugo Bengtsson

Einar Henningsson